

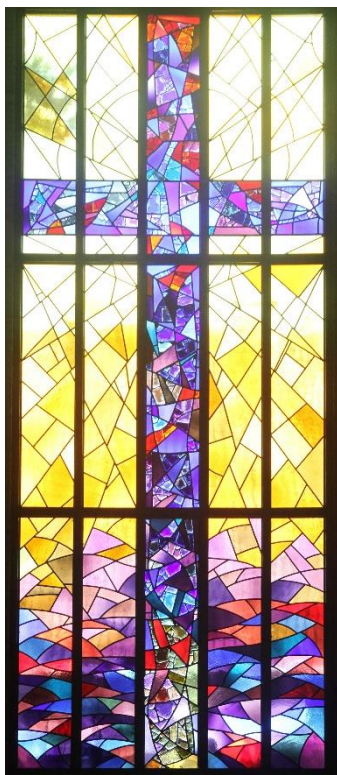
Glaskunst in de Petra kerk

De ontwerper van de Petra kerk, de architect David Zuiderhoek, had vanaf het eerste begin voor ogen om een 'totaal kunstwerk' tot stand te brengen. Dat houdt zoveel in als dat hij er naar streefde om behalve met de hoofdzaken van het gebouw zich ook wilde bezighouden met de vormgeving van allerlei onderdelen van meer ondergeschikte aard.

Wie nu in de kerk om zich heen kijkt ziet direct dat in de gevels van de kerkzaal een aantal grote raampartijen zijn bezet met sierlijke en veelkleurige glaskunst. De oost- en westkant van het liturgisch centrum zijn met een door een sierlijk lijnenspel en enkele gekleurde glasbrokken, ingedeelde panelen bescheiden gehouden.

In de kerkzaal daarentegen zijn in de noordkant naast het orgel en in de westkant van de zijbeuk twee reusachtige veelkleurige sierramen gekomen.

Op de zuidelijke kop van de gang naast de kerkzaal, die oorspronkelijk was bedoeld als avondmaalsgang, vinden we een kleiner en uit meerdere panelen samengesteld raam met aan het Heilig Avondmaal gerelateerde voorstellingen. Weergegeven zijn onder andere een wereldbol, een avondmaalskelk, het avondmaalsbrood en twee hoofden.

Op de voorgrond het doopvont uit de Brugkerk

Het glaswerk van het raam naast het orgel is opgebouwd met brokken gekleurd glas gevat in loodstrippen, in zijn totaal weergevende een groot kruis,

waarmee de glaskstukken worden verbonden.

In het door de architect voor de bouw van de kerk gemaakte bestek, is geen woord terug te vinden over het aanbrengen van sierglas in de geprojecteerde kozijnen.

Ook in de verslagen van de vergaderingen van de bouwcommissie vinden we er niets over terug. Toch is het aanvankelijk geplande gewone vensterglas, uiteindelijk uitgevoerd zoals we dat nu nog kunnen waarnemen.

Uit mondelinge overlevering is bekend dat toen het maken van een ontwerp voor de uitvoering van de glaskunstramen ter sprake kwam, door een lid van de bouwcommissie werd aangeboden dat voor een ontwerp geen kosten behoeften te worden gemaakt. Hij bood namelijk aan dat zijn dochter, de beeldend kunstenaar Ditta van den Bosch hiervoor gratis ontwerpen zou leveren.

Aldus geschiedde en Ditta van den Bosch ging aan de slag. De resultaten zijn tot op vandaag de dag te zien. Over hoe en langs welke weg zij tot de gerealiseerde ontwerpen is gekomen, is weinig bekend. Tussentijdse varianten of alternatieven zijn niet bekend, op één uitzondering na. Voor het raam naast het orgel is ooit een schets met een andere voorstelling gemaakt. Uiteindelijk is dat raam hoger uitgevoerd omdat de geplande orgelgalerij kwam te vervallen en het raam nu lager bij de kerkzaal vloer begint.

Voor de voorstelling van het raam in de zijbeuk maakte Ditta speciale dierenstudies in het Ouwehands Dierenpark in Rhenen, waar zij ook woonde toen. Omdat de centrale mansfiguur hierin is opgenomen zoals deze is afgebeeld, wordt de indruk gewekt dat hier Adam is bedoeld die de dieren namen geeft.

Hoewel hierover nooit een formeel besluit is genomen, althans dit is niet in het archief terug te vinden, is in de kerkvolksmond, voor het raam de benaming 'scheppingsraam' meer en meer ingeburgerd.